

ת"פ (קריות) 52400-09-23 - מדינת ישראל נ' נדרי חוששילי

ת"פ (קריות) 52400-09-23 - מדינת ישראל נ' נדרי חוששילי

ת"פ (קריות) 52400-09-23

מדינת ישראל

נגד

נדרי חוששילי

בית משפט השלום בקריות

[20.07.2025]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.7.23 גנב הנאשם תיק בשווי 299 ₪ מבית עסק במרכז מסחרי באופן שהכניס לתוך תיק גב עמו הגיע למקום. בהמשך, גנב משתי חנויות אחרות בקבוק משקה אלכוהול בשווי 149.90 ₪ ורכוש נוסף בשווי 288.60 ₪ (להלן - התיק העיקרי).

2. הנאשם צרף שלושה תיקים נוספים כמפורט להלן:

(-) ת"פ 15295-05-23: בו הודה והורשע בשתי עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. כתב האישום מייחס לנאשם שני אישומים. באישום הראשון צוין כי ביום 12.2.23 הגיע לדוכן לממכר משקפיים, שהיה סגור, וגנב 9 זוגות משקפיים בשווי של 2,279.10 ₪. באישום השני צוין כי ביום 17.2.23 גנב הנאשם מאותו דוכן, שהיה סגור, 14 זוגות משקפיים בשווי של 3,648.60 ₪ (להלן - תיק הצירוף הראשון).

(-) ת"פ 58901-07-23: בו הודה והורשע בארבע עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. כתב האישום מייחס לנאשם שני אישומים. באישום הראשון צוין כי ביום 26.3.23 נכנס הנאשם לחנות בגדים וגנב 10 חולצות טריקו בשווי כולל של 500 ₪. הרכוש לא אותר ולא הושב לבעליו. ביום 27.3.23 גנב מדוכן בכניסה לאותה החנות 3 זוגות מכנסיים בשווי כולל של 507 ₪. כשהבחינה בכך בעלת החנות, הלכה בעקבותיו וכשנעצר נתפסו המכנסיים בחזקתו. באישום השני צוין כי ביום 15.5.23 גנב הנאשם מחנות מזון 10 חפיסות שוקולד בשווי של 273 ₪. קב"ט הסניף הבחין בו ולמקום הגיעו שוטרים. בשל מצבו הבריאותי אותה עת הוא שוחרר אך לאחר שהשוטרים עצבו את המקום נכנס הנאשם לחנות "אייס" וגנב שני פנסים ו-6 כבלים מסוג AUX בשווי כולל של 289.20 ₪. הנאשם עוכב על ידי קב"ט הסניף כשהרכוש בחזקתו (להלן - תיק הצירוף השני).

(-) ת"פ 7452-01-24: בו הודה והורשע הנאשם בשתי עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.7.23 גנב הנאשם מחנות "גולף" שבקרית פרטי לבוש שונים בשווי כולל של ₪ 919.5. מיד לאחר מכן נכנס לחנות "המשביר" וגנב שני בשמים ומוצר קוסמטי בשווי כולל של ₪ 768. הנאשם נתפס על ידי עובדי החנות, לרבות מנהל הסניף, ולמקום הוזעקו מאבטחי הקניון והמשטרה. בנסיבות אלו איים הנאשם על מנהל הסניף באומרו: "אני אגיע אליך אהרוג אותך ואת המשפחה שלך אשים לך פצצה מתחת יא בן זונה יא מזדיין מניאק". כן איים על המאבטח באומרו: "אני אזיין אותך" (להלן - תיק הצירוף השלישי). תסקירי שירות המבחן

3. בתחילת ההליך הופנה הנאשם, לבקשתו, לבחינת אפשרות לשלבו בבית המשפט הקהילתי, אך הוא לא נמצא מתאים בשל אופן התייחסותו לעבירות והיעדר כוחות. בהמשך התקבל תסקיר לעונש. בתסקיר פורטו בהרחבה נסיבות חייו של הנאשם ומטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב. בתמצית יאמר כי הנאשם כבן 77, נשוי ואב לשני ילדים בגירים. לחובתו הרשעות רבות בתחומים שונים והוא ריצה מספר מאסרים בכליאה. הנאשם שהה בעת עריכת התסקיר כעשרה חודשים בתנאי מעצר בית מלא בבית אבות "ליליאן" בגין כתב אישום שהוגש נגדו בשל עבירות בתחום האלימות במשפחה (הערה: כעת מצוי הנאשם במאסר ועל כך בהמשך).

4. הנאשם מסר כי לאורך חייו ניהל אורח חיים שולי ועברייני, התפרנס מעבירות בתחום הרכוש ומעולם לא השתלב במעגל התעסוקה. כן תאר מצב רפואי מורכב וטען שהוא נזקק לסיוע ותמיכה של הצוות הסיעודי בבית האבות. הנאשם שלל נזקקות טיפולית ולא ביטא נכונות להשתלב בטיפול. ביחס לביצוע העבירות התקשה לקבל אחריות, התקשה להתחבר לדפוסי התנהלותו העברייניים והכחיש את ביצוע העבירות. קצינת המבחן התרשמה מנטייה למניפולטיביות וכן ציינה שהנאשם ממוקד בקשייו הבריאותיים ואינו חווה את ההליך המשפטי כמרתיע ומציב גבול. צוין כי לנאשם דפוסי עבריינות עמוקים, יכולותיו ללוות את דחפיו נמוכים והוא מפיק ריגוש והנאה מביצוע העבירות. לסיכום צוין שקיים סיכון להישנות עבירות בעתיד ולא ניתנה המלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשה חומרת העבירות בדגש על ריבוי, וכן הערכים המוגנים שנפגעו והנזק שנגרם. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל כתב אישום באופן הבא: ביחס לתיק העיקרי - מתחם הנע בין 4-12 חודשי מאסר; ביחס לתיקי הצירוף הראשון והשלישי - מתחם הנע בין 6-12 חודשי מאסר; וביחס לתיק הצירוף השני - מתחם הנע בין 3-9 חודשי מאסר. ביחס לעונש הקונקרטי נטען כי לאור עברו הפלילי של הנאשם יש להטיל עונש מאסר למשך 24 חודשים וענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות רכוש ברף חומרה נמוך וכי לא נגרם נזק משמעותי. לאור כך עתר לקביעת מתחם ענישה אחד שתחילתו במאסר מותנה. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם פירט הסנגור את נסיבות חייו ומצבו הבריאותי וכן הציג מסמכים רפואיים. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד תוך שהדגישה שהוצאת הנאשם מהמסגרת בה הוא נמצא, לבית הסוהר, עשויה לדרדר את מצבו הבריאותי ויש להימנע מכך.

7. הנאשם בדברו האחרון ציין כי אינו חש בטוב וביקש סליחה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. הצדדים חלוקים ביחס למספר מתחמי הענישה שיש לקבוע. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל כתב אישום, בעוד שההגנה עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד לכל כתבי האישום. דעתי כדעת המאשימה. הגם שמדובר בעבירות גניבה שבוצעו בנסיבות דומות יחסית, אזי ריחוק הזמן (למעט בין התיק העיקרי לבין תיק הצירוף השלישי), כמו גם העובדה שמדובר במתלוננים שונים ובמקומות שונים, תומכים בראייתם כאירועים נפרדים. אין מדובר בתוכנית עבריינית אחת כי אם בנטייה לעבריינות. השקפה על כל כתבי האישום כאירוע אחד תפגע באינטרס המוגן של כל מתלונן ולא תביאו לידי ביטוי נכון. עם זאת, העונש שיוטל יהיה כולל וזאת כפי שטענו אף הצדדים.

9. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכות הקניין של המתלוננים, תחושת הביטחון והסדר הציבורי. עבירות גניבה כגון אלו מחייבות את בעלי העסקים להיערכות והתגוננות ובכלל זה לשכור עובדים ייעודיים לשם מניעתן וכן למנגנוני הגנה יקרים. כן קיימת במקרים כגון אלו אפשרות לפגיעה בגוף, או בשלוות הנפש, וזאת במקרים של ניסיון מניעת העבירות ונסיבות תיק הצירוף השלישי יעידו.

10. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שמדובר במספר לא מבוטל של גניבת מוצרים, מסוגים שונים ובסכומים שונים. אין מדובר במוצרי צריכה בסיסיים, או מוצרי מזון לצריכה אישית, אלא בפרטי לבוש (ואף בכמויות שאינן אישיות), משקפי שמש (בכמויות משמעותיות), אלכוהול ופריטים נוספים. בחלק מהמקרים מדובר היה בשווי כספי לא מבוטל. מדובר בעבירות מתוכננות אך הן בוצעו בשיטה שאינה מתוחכמת וברוב המקרים נתפס הנאשם עם המוצרים הגנובים. בתיק הצירוף השני נתפס הנאשם בכף ושוחרר על ידי השוטרים בשל התחשבות במצבו הרפואי, אך הוא שב לאיתנו חיש מהר וביצע עבירת גניבה נוספת מיד עם עזיבת השוטרים את המקום. עובדה זו ראויה להתייחסות מחמירה, שכן היא מלמדת על כך שהנאשם אינו מגלה מורא מדבר. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא האיומים בתיק הצירוף השלישי שלבטח גרמו לבהלה וחשש אצל המתלוננים.

11. לצורך בחינת מדיניות הענישה בעבירות רכוש דומות אפנה לפסקי הדין הבאים: עפ"ג 34977-10-19 איטה נ' מדינת ישראל (18.12.2019, לא פורסם), בו נדון נאשם שהורשע בריבוי עבירות גניבה מחנויות, הסגת גבול, קשירת קשר לעוון ל-28 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; ת"פ 14626-11-20 מדינת ישראל נ' טנגיז מגרה (14.2.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלושה כתבי אישום בעבירות גניבה של מוצרי מזון וביגוד מחנויות שונות. נקבע מתחם ענישה אחד הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו שישה חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ נגזרו 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית; ת"פ 39653-04-20 מדינת ישראל נ' איגור אוסטרומחוב (26.12.2021), בו הורשע נאשם בשש עבירות גניבה מחנויות בהיקף של כ-18,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין "מספר חודשים שירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית"; ת"פ 62350-07-18 מדינת ישראל נ' יפרח (26.10.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בגניבת מוצרי טיפוח מחנות פארם בשווי של כ-1,000 ₪ ונקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד שמונה חודשי מאסר בפועל. על הנאשם (בעל עבר פלילי) הוטלו שישה חודשי מאסר בפועל, הכוללים מאסר מותנה שהופעל; ת"פ 60450-12-23 מדינת ישראל נ' דן ליוסטרניק (15.8.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בגין חמישה מקרים של גניבה ממרכולים; ת"פ 54174-07-23 מדינת ישראל נ' כוכבי (5.12.2023), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל בגין 13 עבירות גניבה, 3 עבירות ניסיון גניבה ושתי עבירות הפרת הוראה חוקית; ת"פ 67026-07-24 מדינת ישראל נ' כוכבי (24.11.2024), בו נידון נאשם לעשרה חודשי מאסר בפועל בגין שלושה כתבי אישום ובהם ריבוי עבירות גניבה מחנויות.
12. ביחס למדיניות הענישה בעבירות איומים אציין שהיא בעלת מנעד רחב ותלויה במהות האיום, מיהות המאיום, נסיבות העניין הכוללות ונסיבות העושה עצמו. לצורך הדגמה אפנה לפסקי הדין הבאים: ע"פ 38269-12-18 משולמי נ' מדינת ישראל (6.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות איומים כלפי שכניו כי "ישרוף וישחט אותם" וזאת על רקע סכסוך מתמשך בנוגע לזכויות רכושיות בקרקע. על הנאשם, בעל עבר צבאי ממשי שעברו נקי, הוטל מאסר על תנאי והתחייבות ובית המשפט המחוזי ציין כי "מדובר במי שהורשע בעבירות איומים ברף הגבוה שלה, והעונש שהושת עליו הוא מקל ביותר"; ת"פ 28311-06-21 מדינת ישראל נ' צרפתי (16.12.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים על נציגת וועד הבית המשותף ונקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נגזרו חמישה חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 15360-09-23 מדינת ישראל נ' אדיר שושן (19.3.2024), בו נידון נאשם שאיים על מנהל של גרושתו כשהוא מניף בידו מפתח ברגים וצועק "יא בן זונה, אני אזיין אותך". כן הורשע בעבירת הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחמי הענישה שיש לקבוע בענייננו הם כדלקמן:
- בתיק העיקרי: ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.
 - בתיק הצירוף הראשון: ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.
 - בתיק הצירוף השני: ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.
 - בתיק הצירוף השלישי: ממאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאשם

14. אקדים ואומר שיש להצר על כך שהליך זה מסתיים מבלי שהנאשם עבר טיפול להפחתת המסוכנות הטמונה בו אשר הייתה מטיבה עמו ועם הציבור. מדובר באדם שאינו צעיר הפוגע ברכוש הציבור פעם אחר פעם במשך שנים רבות. הוא אף ריצה מאסרים בעבר והדבר לא הביאו לשינוי אורחותיו. לנאשם ניתנו הזדמנויות להשתלב בהליך טיפולי אך הוא לא שיתף פעולה וסירב לכל עזרה שהוצעה לו. שירות המבחן התרשם מאדם מניפולטיבי שהליכים משפטיים אינם מרתיעים אותו והוא אף גאה בעברו הפלילי ואינו מעוניין בשינוי. ברי אפוא שאין כל אופק שיקומי בעניינו, אלא דווקא קיימת מסוכנות וסיכויי חזרה ממשיים ויש לתת אפוא משקל ממשי לשיקולי ההרתעה וההלימה.
15. לזכות הנאשם הבאתי בחשבון את ההודאה במספר תיקים אשר חסכה את עדותם של עדים לא מעטים וכן חסכה בזמן. עם זאת, קשה לראות בכך הפנמה של הפסול שבמעשה או הבעת חרטה ודי לשם כך לעיין בתסקיר שירות המבחן. מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד הכולל שורת עבירות רכוש בגין נידון למאסרים. לאחרונה אף הורשע הנאשם בשני הליכים נפרדים בריבוי עבירות גניבה וזכה להקלה של ממש בכך שנידון למאסרים מותנים חרף ריבוי המעשים. לכך יש להוסיף את מסקנות שירות המבחן בדבר היותו בעל דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים והתמונה הכללית קודרת.
16. לאור כל זאת, דעתי היא שאין מנוס במקרה זה מהטלת עונש מאסר בפועל. אכן, הנאשם אינו אדם צעיר וברי בעיני שעונש מאסר יהיה עבורו קשה וכואב במיוחד. עם זאת, על רקע העבר הפלילי, התייחסותו לעבירות, מסוכנותו וסירובו לעבור הליך טיפולי, אין כל הצדקה להטיל שוב עונש בתחתית המתחם כפי שנעשה בהליכים האחרונים (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker (18.5.2023), פסקה 9). אציין שלאור כך שנקבעו מספר מתחמי ענישה, אזי הגם שבסופו של יום יוטל עונש כולל, דרך ההילוך (ולו הרעיונית) לשם אימוץ עמדת ההגנה היא הטלת ענישה בתחתית המתחם בכל אירוע ולאחר מכן חפיפת כל העונשים לכדי מאסר מותנה אחד. לכך אין הצדקה.
17. לא התעלמתי ממצבו הרפואי של הנאשם. כאשר מדובר בנאשם מבוגר וחולה המאסר הופך לעונש קשה ביותר ועל בית המשפט לבחון היטב אם הוא מתחייב לצורך השגת תכליות הענישה ובכללן הלימה והרתעה. כפי שצוין לעיל, במקרה זה אינני סבור שניתן להשיג את תכליות הענישה בענישה שונה ובנוסף לא סברתי שמדובר במצב רפואי כה חמור עד כי תגרם לנאשם סכנה ממשיית המצדיקה התייחסות שונה משיקולי צדק ואפשרות זו בוודאי שלא הוכחה כנדרש בחוות דעת (השוו: ע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל (29.12.2015); להלן - עניין לופוליאנסקי). בנושא זה נקבע כי "ככלל, מצב בריאותי קשה איננו מקנה לעבריין פטור מעונש מאסר בפועל בגין מעשיו, ככל שעונש זה מוצדק לגביו לאחר הרשעתו...הנחת המוצא היא שגורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, כולל מצבים רפואיים שאינם פשוטים, וחזקה היא שהאסיר יקבל את הטיפול הרפואי לו הוא נזקק בין כותלי בית הסוהר" (רע"פ 1076/16 חיים כהן נ' מדינת ישראל (11.2.2016)).

18. ואולם, בצד דברים אלו נקבע גם כי "בית משפט זה הכיר זה מכבר בהכרח להתחשב, בעת גזירת הדין, במידת הסבל שתגרם לנאשם במאסר... וכך גם כאשר עסקין במצב רפואי קשה" (עניין לופוליאנסקי). משכך, נושא זה יובא בחשבון בעת קביעת תקופת עונש המאסר שתוטל על הנאשם (ראו בהשוואה ע"פ 6395/12 עודד עזריאל נ' מדינת ישראל (2.2.2014); ע"פ 4506/15 צבי בר ואח' נ' מדינת ישראל (11.12.16), פסקאות 10-12 לפסק דינו של השופט עמית; וראו גם ההערה בע"פ 7878/12 מדינת ישראל נ' מרדכי ארגוב (21.5.2013) בעניין האפשרות להגשת עתירת אסיר ככל שהמצב הרפואי משתנה לרעה לאחר מתן גזר הדין). משכך, טרם המועד המקורי שנקבע למתן גזר הדין (24.12.24) שקלתי אפשרות לאפשר ריצוי העונש בעבודות שירות, אך לאור כך שהנאשם שהיה אותה עת במעצר בית מלא בתיק אחר, דחיתי את מתן גזר הדין מעת לעת עד שתמונת המצב תתבהר, אך בסופו של יום נעצר הנאשם מחדש והיום אף נגזר דינו למאסר בפועל, כפי שהודיעו הצדדים. האפשרות להטיל עונש בעבודות שירות אינה אפוא עוד על הפרק מבחינה מעשית ודומה שלאור ההרשעה האחרונה והעונש שהוטל בגינה, היא אף אינה ראויה מבחינה מהותית.
19. סיכומי של דבר. נכון להטיל על הנאשם עונש מאסר ממשי שיהיה בו להלום את ריבוי העבירות בהן הורשע, את יחסו להליך ואת עברו הפלילי וכן להרתיעו מלהמשיך בדרך זו. ביחס לאופן הריצוי בזיקה לעונש האחר אזי המאשימה ביקשה בדיון היום שהעונש ירוצה במצטבר לעונש האחר ואילו ההגנה ביקשה שאם יוטל מאסר, אזי שיהיה זה בחופף לעונש האחר. על נושא זה חולש סעיף 45(ב) לחוק העונשין ובפסיקה נקבע שמדובר בכלל פרשני בלבד למצבי ברירת מחדל, אשר אינו מבטא עמדה ערכית כלשהי. בעניין זה אפנה לע"פ 7907/14 עומרי ואזנה נ' מדינת ישראל (22.2.2015) בו צוין כי "מדובר בהוראה טכנית-פרשנית-ניטרלית, שנועדה אך למלא את החסר מקום שבית המשפט לא קבע במפורש אם העונשים ירוצו באופן חופף או במצטבר. הוראה זו אינה קובעת עקרון מנחה של חפיפת עונשים ולא הכרעה ערכית לפיה בנסיבות כאלה ראוי לקבוע עונשים באופן חופף" (ראו גם בג"ץ 423/10 יגרמן נ' מדינת ישראל (30.6.2010); יורם רבין ויניב ואקי: דיני עונשין, כרך ג' 1607 (מהדורה שלישית, 2014)). עם זאת, שיקול הדעת בנושא נתון לבית המשפט וזאת על מנת להגיע להכרעה כוללת וצודקת ובעניין זה נקבע כי "ההחלטה אם לחפוף או לצבור עונשים נטועה בליבם של דיני הענישה ונועדה לאפשר לבית המשפט להתאים עונש למעשה" (ע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט (28.9.2016), פסקה 147).
20. במקרה זה מדובר באדם מבוגר שמצבו הרפואי אינו שפיר. מנגד, העונש האחר שהוטל עליו אינו חמור יחסית כך שהמכלול לא ייצור עונש בלתי מידתי. כמו כן מדובר בעבירות שאין קשר ביניהן. בהביאי בחשבון את השיקולים השונים בנושא ראיתי להורות על חפיפה מסוימת ומתונה בין העונשים, אשר תבטא מחד גיסא את הצורך בענישה ממשית ומרתיעה בתיק זה ומאידך גיסא לא תתעלם ממשמעות העונש הכולל על רקע נתוניו של הנאשם.
21. משכך, אני גוזר עליו את העונשים הבאים:
- א. 9 חודשי מאסר בפועל. בהתאם לסעיף 45(ב) לחוק העונשין אני קובע ששבעה חודשים יצטברו לעונש בו נושא הנאשם והיתרה תחפוף.
- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.
- ג. פיצוי לבעלי העסקים באישומים בהם לא הוחזר הרכוש הגנוב וזאת בסכום הנקוב באישומים. המאשימה תגיש בתוך 30 יום רשימה ובה שם נפגע העבירה, פרטיו, וסכום הגניבה וכן תודיע לבעלי העסקים על תוכנו של גזר הדין.
- ד. לאור תקופת המאסר, סכום הפיצוי ומצבו של הנאשם אני נמנע מהטלת קנס.
- ככל שקיימים עדיין מוצגים בידי המאשימה - יש להשיב לבעלים.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ה, 20 יולי 2025, במעמד הצדדים.